

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1996

Julkaistu Helsingissä 25 päivänä kesäkuuta 1996

N:o 421—428

SISÄLLYS

N:o		Sivu
421	Laki merilain muuttamisesta	1103
422	Laki aluksista aiheutuvista öljyvahingoista johtuvasta vastuusta annetun lain kumoamisesta	1111
423	Asetus merilain muuttamisesta annetun lain sekä aluksista aiheutuvista öljyvahingoista johtuvasta vastuusta annetun lain kumoamisesta annetun lain voimaantulosta	1112
424	Laki öljyn aiheuttamien pilaantumisivahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamista koskevan vuoden 1971 kansainvälisen yleissopimuksen muuttamisesta tehdyn vuoden 1992 pöytäkirjan eräiden määräysten hyväksymisestä ja soveltamisesta	1113
425	Asetus öljyn aiheuttamien pilaantumisivahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamista koskevan vuoden 1971 kansainvälisen yleissopimuksen muuttamisesta tehdyn vuoden 1992 pöytäkirjan voimaansaattamisesta sekä vuoden 1992 pöytäkirjan eräiden määräysten hyväksymisestä ja soveltamisesta annetun lain voimaantulosta	1115
426	Asetus öljyn aiheuttamasta pilaantumisivahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta vuonna 1969 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen muuttamisesta tehdyn vuoden 1992 pöytäkirjan voimaansaattamisesta	1116
427	Laki öljyn aiheuttamasta pilaantumisivahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta ja öljyn aiheuttamien pilaantumisivahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamisesta tehtyjen kansainvälisten yleissopimusten eräiden määräysten hyväksymisestä sekä viimeksi mainitun yleissopimuksen soveltamisesta annetun lain kumoamisesta	1117
428	Asetus öljyn aiheuttamasta pilaantumisivahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta ja öljyn aiheuttamien pilaantumisivahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamisesta tehtyjen kansainvälisten yleissopimusten eräiden määräysten hyväksymisestä sekä viimeksi mainitun yleissopimuksen soveltamisesta annetun lain kumoamisesta annetun lain voimaantulosta	1118

N:o 421

Laki

merilain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 13 päivänä lokakuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 15 päivänä heinäkuuta 1994 annetun merilain (674/94) 9 luvun otsikko ja 3 §:n 2 kohta, 10 luku, 12 luvun 1 §:n 1 momentti ja 2 §:n 2 momentti, sekä

lisätään 7 luvun 1 §:ään uusi 4 momentti, 19 luvun 1 §:n 1 momenttiin uusi 7 kohta ja 1 §:ään uusi 4 momentti, jolloin nykyinen 4 ja 5 momentti siirtyvät 5 ja 6 momentiksi, 20 lukuun uusi 9 a ja 9 b §, 21 lukuun uusi 3 a § ja 22 lukuun uusi 6 ja 7 §, seuraavasti:

7 luku

Yleiset säännökset vastuusta

1 §

Laivanisännän vastuu

Aluksen omistajan vastuusta aluksen aiheut-

tamasta öljyvahingosta ja aluksen omistajan vastuunrajoituksesta säädetään 10 luvussa.

9 luku

Yleiset säännökset vastuun rajoittamisesta

3 §

Saamiset, joita vastuunrajoitusoikeus ei koske
Oikeus vastuunrajoitukseen ei koske:

HE 26/95

YmVM 4/95

EV 47/95

2) öljyvahingosta johtuvaa saamista, johon sovelletaan 10 luvun 2 §:n 1 momenttia;

10 luku

Vastuu öljyvahingosta

1 §

Määritelmiä

Tässä luvussa tarkoitetaan:

1) *öljyllä* raakaöljyä ja kaikkia siitä saatuja öljytuotteita;

2) *pysyvällä öljyllä* pysyvää mineraaliöljyä, kuten raakaöljyä, raskasta poltto- ja dieselöljyä, voiteluöljyä ja muita pysyvyydeltään näihin verrattavia öljyjä;

3) *öljyvahingolla* aluksesta päässeen öljyn aluksen ulkopuolella aiheuttamaa pilaantumisvahinkoa sekä torjuntatoimenpiteistä aiheutuneita vahinkoja ja kustannuksia; muu ympäristön tilan huononemiseen liittyvä vahinko kuin ansionmenetyksessä käsittää kuitenkin vain ympäristön ennalleen palauttamisesta johtuvista kohtuullisista ja todellisuudessa suoritetuista tai suoritettavista toimenpiteistä aiheutuvat kustannukset;

4) *torjuntatoimenpiteillä* kaikkia tarkoituksenmukaisia toimenpiteitä, joihin vahinkotapahtuman jälkeen on ryhdytty pilaantumisvahinkojen estämiseksi tai rajoittamiseksi;

5) *vahinkotapahtumalla* sellaista tapahtumaa tai samaa alkuperää olevaa tapahtumasarjaa, joka aiheuttaa öljyvahingon taikka vakavan ja välittömän öljyvahingon vaaran;

6) *aluksen omistajalla* rekisteriin merkittyä aluksen omistajaa tai, jollei alusta ole rekisteröity, sitä joka omistaa aluksen; jos valtion omistaman aluksen käyttäjäksi rekisteriin on merkitty yhtiö, tätä yhtiötä pidetään aluksen omistajana;

7) *aluksella* millaista tahansa vesikulkuneuvoa sekä muuta omin konein kulkevaa tai toisen aluksen hinattavaksi soveltuvaa kelluvaa laitetta;

8) *vuoden 1992 vastuuyleissopimuksella* öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta vuonna 1969 tehtyä kansainvälistä yleissopimusta (SopS 80/80) sellaisena kuin se on muutettuna öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta vuonna 1969

tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen muuttamisesta tehdyllä vuoden 1992 pöytäkirjalla;

9) *sopimusvaltiolla* valtiota, joka on liittynyt vuoden 1992 vastuuyleissopimukseen; sekä

10) *Suomen talousvyöhykettä vastaavalla alueella* aluetta, joka määritellään Suomen kalastusvyöhykkeestä annetussa laissa (839/74), talousvyöhykkeen, kalastusvyöhykkeen ja manterjalustan rajaamisesta Suomenlahdella ja Itämeren koillisosassa Neuvostoliiton kanssa vuonna 1985 tehdyssä sopimuksessa (SopS 88/86) sekä Ruotsin kanssa Suomen mantermaajalustan ja kalastusvyöhykkeen sekä Ruotsin talousvyöhykkeen välisen rajan määrittämisestä Ahvenanmerellä ja pohjoisella Itämerellä vuonna 1994 tehdyssä sopimuksessa (SopS 39/95).

2 §

Soveltamisala

Tämän luvun säännöksiä sovelletaan Suomessa tai Suomen talousvyöhykettä vastaavalla alueella taikka toisessa sopimusvaltiossa tai toisen sopimusvaltion talousvyöhykkeellä aiheutuneeseen öljyvahinkoon, jos vahingon syynä on pysyvän öljyn pääseminen aluksesta, joka on rakennettu tai muunnettu kuljettamaan pysyvää öljyä irtolastina. Sellaiseen alukseen, joka voi kuljettaa sekä pysyvää öljyä että muuta lastia, säännöksiä sovelletaan kuitenkin vain silloin, kun alus kuljettaa pysyvää öljyä irtolastina, sekä tällaista kuljetusta seuraavalla matkalla, jollei näytetä, ettei aluksessa ole jäänteitä irtolastina kuljetetusta pysyvästä öljystä. Säännöksiä sovelletaan myös Suomea tai Suomen talousvyöhykettä vastaavaa aluetta taikka toisen sopimusvaltion aluetta tai talousvyöhykettä edellä tarkoitetun öljyvahingon vuoksi uhkaavan pilaantumisvahingon torjuntatoimenpiteistä aiheutuneisiin vahinkoihin ja kustannuksiin riippumatta siitä, missä näihin toimenpiteisiin on ryhdytty.

Mitä 1 momentissa säädetään toisen sopimusvaltion talousvyöhykkeestä, koskee myös aluetta, jonka valtio, jos se ei ole perustanut talousvyöhykettä, on kansainvälisen oikeuden mukaan määrittänyt välittömästi kyseisen sopimusvaltion aluemerен ulkopuolella ja joka ulottuu enintään 200 meripeninkulman päähän valtion aluemerен mittaamisessa käytettävistä perusviivoista.

Tämän lain soveltamisesta sellaiseen öljyvahinkoon, jonka on aiheuttanut sota-alus tai

muu alus, jota käytetään yksinomaan valtion muihin kuin kaupallisiin tarkoituksiin, taikka muuhun kuin 1 momentissa tarkoitettuun alukseen sekä muusta kuin pysyvästä öljystä aiheutuneeseen öljyvahinkoon säädetään 16 §:ssä. Sellaisen aluksen aiheuttamaan öljyvahinkoon, joka on rakennettu tai muunnettu kuljettamaan pysyvää öljyä irtolastina, mutta jolla ei ole sopimusvaltioon 1 momentissa tarkoitettua liittymäkohtaa, sovelletaan, mitä 17 §:ssä säädetään.

Tämän luvun säännöksiä sovelletaan sen estämättä, mitä ulkomaan lain soveltamisesta suomalaisessa tuomioistuimessa muutoin säädetään.

Tämän luvun säännöstä ei sovelleta, milloin sen soveltaminen olisi ristiriidassa kansainvälisistä sopimuksista johtuvien Suomen velvoitteiden kanssa.

3 §

Vastuu öljyvahingosta

Aluksen omistaja on velvollinen korvaamaan 2 §:n 1 ja 3 momentissa tarkoitettun öljyvahingon silloinkin, kun hän itse tai kukaan hänen vastuullaan toimiva ei ole aiheuttanut vahinkoa. Milloin vahinkotapahtuma muodostuu useista samaa alkuperää olevista tapahtumista, on vahingosta vastuussa se, joka oli aluksen omistajana ensimmäisen tapahtuman sattuessa.

Aluksen omistaja on kuitenkin vastuusta vapaa, jos hän osoittaa, että vahinko on aiheutunut;

1) sotatoimista, vihollisuuksista, sisällissodasta tai kapinasta taikka poikkeuksellisesta, väistämättömästä ja ylivoimaisesta luonnonilmiöstä;

2) kokonaan kolmannen henkilön vahingontekotarkoituksin suorittamasta teosta tai laiminlyönnistä; taikka

3) kokonaan majakoiden tai muiden navigoinnin apuvälineiden ylläpitoon velvollisen viranomaisen tätä tehtävää suorittaessaan tekemästä virheestä tai laiminlyönnistä.

Korvausta on tämän luvun mukaan suoritettava myös sille, joka lain nojalla annetun säännöksen tai määräyksen perusteella on velvollinen ryhtymään torjuntatoimenpiteisiin.

Jos vahinkoa kärsineen puolelta on myötä-

vaikutettu vahinkoon, voidaan vahingonkorvausta kohtuuden mukaan sovitella.

4 §

Vastuun kanavointi ja takautumisoikeus

Aluksen omistajaa vastaan saa ajaa kannetta 2 §:n 1 ja 3 momentissa tarkoitettun öljyvahingon korvaamisesta vain tämän luvun nojalla.

Korvausta 2 §:n 1 ja 3 momentissa tarkoitettua öljyvahingosta ei voida vaatia

1) aluksen omistajan palveluksessa olevalta tai aluksen omistajan asiamieheltä taikka laivaväkeen kuuluvalla,

2) luotsilta tai muulta henkilöltä, joka kuulumatta laivaväkeen työskentelee aluksen luokun,

3) laivanvarustajalta, joka ei omista alusta, tai muulta henkilöltä, joka aluksen omistajan asemesta käyttää alusta, rahdinantajalta, lastinantajalta, laivaajalta, lastin vastaanottajalta tai lastin omistajalta,

4) henkilöltä, joka aluksen omistajan, laivanvarustajan tai päällikön suostumuksella tai viranomaisen toimeksiannosta suorittaa pelastustyötä,

5) torjuntatoimenpiteiden suorittajalta, taikka

6) henkilöltä, joka on 2—5 kohdassa tarkoitettun henkilön palveluksessa tai asiamies, ellei kyseinen henkilö ole aiheuttanut vahinkoa tahallaan tai törkeästä huolimattomuudesta tietäen, että sellainen vahinko todennäköisesti syntyisi.

Edellä 2 momentin 1, 2 ja 4—6 kohdassa tarkoitettun henkilön aiheuttamasta vahingosta tämän luvun nojalla suoritettu korvaus voidaan vaatia vahingon aiheuttajalta vain, jos tämä on aiheuttanut vahingon tahallaan tai törkeästä huolimattomuudesta tietäen, että sellainen vahinko todennäköisesti syntyisi. Työntekijän tai virkamiehen maksettavan korvauksen määrittämiseen sovelletaan tällöin kuitenkin, mitä vahingonkorvauslaissa ja työsopimuslaissa (320/70) säädetään työntekijän tai virkamiehen korvausvelvollisuudesta.

5 §

Vastuun rajoittaminen ja vastuunmäärät

Aluksen omistajalla on oikeus rajoittaa tämän luvun mukainen vastuunsa jokaista vahingotapahtumaa kohti määrään, joka vastaa kolmea miljoonaa SDR:ää sellaisesta aluksesta,

jonka vetoisuutta osoittava luku on enintään 5 000. Jos vetoisuutta osoittava luku on suurempi kuin 5 000, vastuurajaa korotetaan 420 SDR:llä jokaiselta vetoisuuden yksiköltä. Vastuu ei kuitenkaan missään tapauksessa ole suurempi kuin 59,7 miljoonaa SDR:ää. Oikeus vastuun rajoitukseen ei koske korkoa eikä oikeudenkäyntikuluja.

Aluksen omistajalla ei ole oikeutta rajoittaa vastuutaan, jos hän on aiheuttanut vahingon tahallaan tai törkeästä huolimattomuudesta tietäen, että sellainen vahinko todennäköisesti syntyi.

Aluksen vetoisuudella tarkoitetaan vuoden 1969 kansainvälisen aluksenmittausyleissopimuksen liitteessä 1 olevien määräysten mukaan laskettua bruttovetoisuutta.

6 §

Rajoitusrahaston perustaminen

Aluksen omistaja voi rajoittaa vastuunsa 5 §:n 1 momentissa säädetyllä tavalla vain, jos hän tai hänen vakuutuksenantajansa taikka joku muu hänen puolestaan perustaa 12 luvun tai toisessa sopimusvaltiossa voimassa olevan vastaavan lainsäädännön mukaisesti rajoitusrahaston, joka suuruudeltaan vastaa omistajan vastuun määrää.

Suomessa rajoitusrahasto perustetaan siinä tuomioistuimessa, jossa vahingonkorvausta koskeva kanne 21 luvun 3 a §:n mukaan on pantu vireille tai voidaan panna vireille. Kun rajoitusrahasto on perustettu, aluksen omistaja tai muu asianosainen voi nostaa kanteen rajoitusasiassa saadakseen vastuun määritetyksi ja rahaston jaetuksi.

7 §

Rajoitusrahaston jako

Jos 5 §:n 1 momentissa säädetty vastuumäärä ei riitä hyvitykseksi niille, jotka ovat oikeutettuja vahingonkorvaukseen, jaetaan rajoitusrahaston varat heidän saamistensa suhteessa.

8 §

Rajoitusrahastosta eräissä tapauksissa suoritettavat korvaukset

Jos joku on suorittanut vahingonkorvausta 2 §:n 1 ja 3 momentissa tarkoitettusta öljyvahingosta ennen rajoitusrahaston jakamista, hän tulee vahinkoa kärsineen sijaan tämän luvun

tai toisessa sopimusvaltiossa voimassa olevan vastaavan lainsäädännön mukaan suorittamansa määrän osalta.

Jos aluksen omistaja tai joku muu osoittaa, että hän joutuu vastaisuudessa suorittamaan sellaisen korvauksen, jonka hän olisi voinut 1 momentin mukaan vaatia suoritettavaksi rajoitusrahastosta, jos tämä korvaus olisi maksettu ennen rajoitusrahaston jakamista, tuomioistuin voi määrätä tätä varten riittävän määrän asetettavaksi erilleen, jotta hän voi esittää vaatimuksensa myöhemmin rajoitusrahastoa vastaan.

Jos aluksen omistaja on suorittanut kustannuksia vapaaehtoisesti tai kärsinyt vahinkoa torjuntatoimenpiteistä, on hänellä sama oikeus korvaukseen rajoitusrahastosta kuin muullakin vahinkoa kärsineellä.

9 §

Rajoitusrahaston vaikutukset

Milloin rajoitusrahasto on perustettu 6 §:n mukaisesti eikä kysymyksessä ole 5 §:n 2 momentissa tarkoitettu tapaus, ei aluksen omistaja ole muulla omaisuudellaan vastuussa sellaisesta vahingonkorvauksesta, joka voidaan vaatia maksettavaksi rajoitusrahastosta. Mitä tässä momentissa säädetään, ei kuitenkaan koske korkoa eikä oikeudenkäyntikuluja.

Milloin aluksen omistajalle kuuluvaa omaisuutta on pantu takavarikkoon tai siihen on kohdistettu muu toimenpide ulosoton turvaamiseksi saamisesta, joka voidaan vaatia maksettavaksi ainoastaan rajoitusrahastosta, on takavarikko tai muu turvaamistoimi kumottava, kun rajoitusrahasto on perustettu. Jos aluksen omistaja on asettanut vakuuden välttääkseen takavarikon tai muun turvaamistoimen, on vakuus palautettava hänelle.

Jos rajoitusrahasto on perustettu toisessa sopimusvaltiossa, sovelletaan, mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, vain jos vahinkoa kärsineellä on oikeus ajaa kannetta siinä tuomioistuimessa tai sen viranomaisen luona, jonka hallussa rahasto on, ja jos hänellä on mahdollisuus saada rahaston varoista hänelle tuleva osuus.

10 §

Suomalaista alusta koskeva vakuuttamisvelvollisuus

Sellaista suomalaista alusta varten, joka kul-

jettaa enemmän kuin 2 000 tonnia pysyvää öljyä irtolastina, on aluksen omistajan otettava ja pidettävä voimassa vakuutus tai asetettava vakuus, joka kattaa aluksen omistajalle tämän luvun tai toisessa sopimusvaltiossa voimassa olevan vastaavan lainsäädännön nojalla aiheutuvan vastuun 5 §:n 1 momentissa mainittuun määrään saakka. Valtiolla ei kuitenkaan ole velvollisuutta vakuutuksen ottamiseen tai vakuuden asettamiseen.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun vakuutuksen tai vakuuden tulee olla viranomaisen hyväksymä siten kuin siitä asetuksella tarkemmin säädetään.

Kun aluksen omistaja on täyttänyt 1 momentissa tarkoitetun velvollisuutensa, hän on oikeutettu saamaan vakuutuksen tai vakuuden hyväksyvältä viranomaiselta todistuksen velvollisuuden täyttämisestä. Valtion omistamalle alukselle antaa edellä tarkoitettu viranomainen todistuksen, josta ilmenee, että Suomen valtio omistaa aluksen ja että sen vastuu 5 §:n 1 momentissa mainittuun määrään on katettu. Todistus on pidettävä mukana aluksessa, ja jäljennös siitä on talletettava merenkulkulaitokseen.

Tarkemmat säännökset 3 momentissa tarkoitusta todistuksesta annetaan asetuksella.

11 §

Ulkomaista alusta koskeva vakuuttamisvelvollisuus

Ulkomaisella aluksella, joka käy suomalaisessa satamassa tai käyttää Suomen vesialueella olevia satamalaitteita ja joka tällöin kuljettaa enemmän kuin 2 000 tonnia pysyvää öljyä irtolastina, tulee olla vakuutus tai vakuus, joka kattaa aluksen omistajan vastuun tässä luvussa tarkoitetuista vahingoista 5 §:n 1 momentissa mainittuun määrään saakka. Mitä tässä momentissa säädetään, ei koske valtion omistamaa alusta.

Edellä 1 momentissa tarkoitetussa aluksessa on oltava mukana todistus, joka osoittaa, että 1 momentissa tarkoitettu vakuutus tai vakuus on voimassa. Jos alusta ei ole rekisteröity missään sopimusvaltiossa, todistuksen voi antaa 10 §:n 3 momentissa tarkoitettu viranomainen. Jos aluksen omistaa valtio, aluksessa on oltava mukana todistus, josta ilmenee, että kyseinen valtio omistaa aluksen ja että sen vastuu on katettu 5 §:n 1 momentissa mainittuun määrään saakka.

Tarkemmat säännökset 2 momentissa tarkoitusta todistuksesta annetaan asetuksella.

12 §

Vakuutuksenantajaan kohdistetut vaatimukset

Korvaukseen oikeutettu saa kohdistaa 10 ja 11 §:ssä tarkoitetun vakuutukseen perustuvan korvausvaatimuksensa suoraan vakuutuksenantajaan.

Vakuutuksenantaja ei kuitenkaan ole vastuussa vahingosta 3 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa tai silloin kun aluksen omistaja on itse tahallaan aiheuttanut vahingon. Vakuutuksenantajan vastuu ei missään tapauksessa ole 5 §:n 1 momentissa mainittua määrää suurempi.

Vakuutuksenantaja voi vapautuakseen vastuusta muita kuin aluksen omistajaa kohtaan vedota ainoastaan 2 momentissa tarkoitettuihin seikkoihin.

13 §

Vakuutussuoja

Jollei vakuutuksenantaja ole asettanut muunlaista ehtoa, on vakuutus voimassa myös aluksen omistajan hyväksi hänelle tämän luvun tai toisen sopimusvaltion vastaavan lainsäädännön mukaisen vastuun varalta.

14 §

Muu vakuus

Mitä 12 ja 13 §:ssä säädetään vakuutuksesta, sovelletaan vastaavasti 10 ja 11 §:ssä tarkoitettuun vakuuteen.

15 §

Vakuuttamisvelvollisuuden valvonta

Asetuksella säädetään 10 ja 11 §:n noudattamisen valvonnasta ja valvontaviranomaisesta.

Valvontaviranomaisella on oikeus kieltää aluksen lähtö ja keskeyttää sen matka, jollei aluksessa ole mukana 10 tai 11 §:n mukaan vaadittavaa todistusta.

16 §

Lain soveltaminen eräissä tapauksissa

Tämän luvun säännökset eivät koske sota-

alusta tai muuta alusta, jota vahinkotapahtuman aikaan käytetään yksinomaan valtion muihin kuin kaupallisiin tarkoituksiin. Jos tällainen alus on aiheuttanut öljyvahingon Suomessa tai Suomen talousvyöhykettä vastaavalla alueella tai jos on ryhdytty torjuntatoimenpiteisiin, sovelletaan kuitenkin tämän luvun 1 ja 3—5 §:n, 19 luvun 1 §:n 1 momentin 7 kohdan ja 4 momentin sekä 21 luvun 3 a §:n 3 ja 4 momentin säännöksiä.

Jos muu kuin 1 momentissa tarkoitettu alus, johon ei sovelleta tämän luvun 2 §:n 1 momentin säännöksiä, on aiheuttanut öljyvahingon Suomessa tai Suomen talousvyöhykettä vastaavalla alueella tai jos on ryhdytty torjuntatoimenpiteisiin, sovelletaan tämän luvun 1 §:n, 2 §:n 4 momentin, 3 §:n ja 8 §:n 3 momentin, 19 luvun 1 §:n 1 momentin 7 kohdan ja 4 momentin sekä 21 luvun 3 a §:n 3 ja 4 momentin säännöksiä. Samoja säännöksiä sovelletaan myös silloin, kuin öljyvahinko on johtunut muusta kuin pysyvästä öljystä. Aluksen omistajan oikeuteen rajoittaa vastuunsa näissä tapauksissa sovelletaan 9 luvun säännöksiä. Vastuumäärä määräytyy 9 luvun 5 §:n mukaan.

17 §

Vastuu öljyvahingosta aavalla merellä

Jos alus, joka on rakennettu tai muunnettu kuljettamaan pysyvää öljyä irtolastina, aiheuttaa öljyvahingon muussa kuin sopimusvaltiossa tai muun kuin sopimusvaltion talousvyöhykkeellä taikka avomerellä, vastuu vahingosta voidaan rajoittaa 5 §:n 1 momentissa mainittuun määrään. Tällöin vastuumäärä koskee myös torjuntatoimenpiteistä aiheutuvia kustannuksia.

Vastuun rajoittamisesta on muutoin soveltuvin osin voimassa, mitä tämän luvun 8 §:n 3 momentissa, 9 luvussa, 19 luvun 1 §:n 1 momentin 7 kohdassa ja 4 momentissa ja 21 luvun 3 a §:n 3 ja 4 momentissa säädetään. Jos rajoitusrahasto perustetaan, sen on suuruudeltaan vastattava 1 momentissa tarkoitettua vastuumäärää, ja siihen sovelletaan, mitä 12 luvussa säädetään. Jos rajoitusrahasto on 9 luvun 8 §:n mukaan esteenä takavarikolle, muulle turvaamistoimelle tai ulosotolle, sovelletaan lisäksi, mitä 4 §:n 2 ja 3 momentissa säädetään.

18 §

Viittaussäännökset

Öljyvahingosta johtuvan saatavan vanhentumisesta säädetään 19 luvun 1 §:ssä.

Toimivaltaisesta tuomioistuimesta öljyvahinkovastuuta koskevassa asiassa säädetään 21 luvun 3 a §:ssä.

Ulkomaisen tuomion täytäntöönpanosta öljyvahinkovastuuta koskevassa asiassa sekä ulkomailla perustetun rajoitusrahaston vaikutuksesta Suomessa annetun öljyvahinkoasiaa koskevan tuomion täytäntöönpanoon säädetään 22 luvun 6 ja 7 §:ssä.

Oikeudesta korvauksen saamiseen öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisestä korvausrahastosta säädetään öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamista koskevan vuonna 1971 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen muuttamisesta tehdyn vuoden 1992 pöytäkirjan eräiden määräysten hyväksymisestä ja soveltamisesta annetussa laissa (424/96).

12 luku

Rajoitusrahasto ja rajoitusoikeudenkäynti

1 §

Luvun soveltamisala

Tämän luvun säännökset koskevat rajoitusrahastoa, joka perustetaan 9 luvun 7 §:n mukaisesti (*rajoitusrahasto*), ja soveltuvien osin sellaista rajoitusrahastoa, joka perustetaan 10 luvun 6 §:n mukaisesti.

2 §

Rahaston suuruus

Öljyvahinkoa koskevan rajoitusrahaston tulee suuruudeltaan vastata 10 luvun 5 §:ssä säädettyä vastuumäärää.

19 luku

Saatavan vanhentuminen

1 §

Saatavan vanhentuminen

Kanne maksun saamiseksi seuraavista saata-

vista on, riippumatta siitä, onko vastuu rajoitettu tai rajoittamaton, pantava vireille:

7) 10 luvussa tarkoitetun öljyvahingon korvaamisesta kolmen vuoden kuluessa vahingon aiheutumisesta.

Edellä 1 momentin 7 kohdassa tarkoitetussa tapauksessa kannetta ei kuitenkaan saa nostaa enää sen jälkeen, kun kuusi vuotta on kulunut päivästä, jona vahinkotapahtuma sattui, tai jos vahinko aiheutui tapahtumasarjasta, päivästä, jona ensimmäinen tapahtuma sattui.

20 luku

Rangaistussäännökset

9 a §

Öljyä kuljettavan aluksen vakuuttamisvelvollisuuden laiminlyönti

Joka laiminlyö 10 luvun 10 tai 11 §:n mukaisen vakuuttamis- ja vakuudenasettamisvelvollisuuden, on tuomittava *öljyä kuljettavan aluksen vakuuttamisvelvollisuuden laiminlyönnistä* sakkoon tai vankeuteen enintään kuudeksi kuukaudeksi.

Samasta rangaistuksesta tuomitaan myös lainvarustaja, joka sallii aluksen käytön merenkulkuun, vaikka hän tiesi tai hänen olisi pitänyt tietää, että vakuuttamisvelvollisuutta ei ole täytetty. Sama koskee sitä, joka aluksen omistajan sijasta huolehtii aluksen käytöstä sekä aluksen päällikköä.

9 b §

Öljyä kuljettavan aluksen vakuutustodistuksen mukanaapitovelvollisuuden laiminlyönti

Jollei aluksessa ole mukana 10 luvun 10 tai 11 §:ssä tarkoitettua todistusta, on aluksen päällikkö tuomittava *öljyä kuljettavan aluksen vakuutustodistuksen mukanaapitovelvollisuuden laiminlyönnistä* sakkoon.

21 luku

Toimivaltainen tuomioistuin ja oikeudenkäynti merioikeusjutuissa

3 a §

Toimivaltainen merioikeus öljyvahinkoasiassa

Kanne vahingonkorvauksen saamiseksi 10

luvun nojalla voidaan nostaa suomalaisessa tuomioistuimessa, jos öljyvahinko on tapahtunut Suomessa tai mainitun luvun 1 §:n 10 kohdassa tarkoitetulla Suomen talousvyöhykettä vastaavalla alueella tai jos torjuntatoimenpiteet on suoritettu sellaisen vahingon estämiseksi tai rajoittamiseksi Suomessa tai edellä tarkoitetulla alueella.

Jos kanne 1 momentin nojalla voidaan nostaa suomalaisessa tuomioistuimessa, voidaan kanne vahingonkorvauksen saamiseksi samasta vahinkotapahtumasta aiheutuneesta muusta öljyvahingosta nostaa samassa tuomioistuimessa.

Öljyvahinkoa koskeva korvauskanne, joka 1 ja 2 momentin nojalla voidaan nostaa suomalaisessa tuomioistuimessa, käsitellään Helsingin käräjäoikeudessa.

Jos 10 luvun 6 §:n mukainen rajoitusrahasto on perustettu Suomessa ja aluksen omistajalla tai vakuutuksenantajalla, jota vastaan kannetta ajetaan Suomessa tai toisessa sopimusvaltiossa, on oikeus rajoittaa vastuunsa, käsittelee Helsingin käräjäoikeus kysymykset, jotka liittyvät rajoitusrahaston jakamiseen vahingonkorvauksen oikeutettujen kesken.

22 luku

Täytäntöönpano

6 §

Öljyvahinkoasiassa annetun ulkomaisen tuomion täytäntöönpano

Jos öljyvahingon korvaamista koskeva tuomio on annettu toisessa sopimusvaltiossa ja se on saanut siellä lainvoiman ja on siellä täytäntöönpanokelpoinen, on se, jollei 10 luvun 9 §:stä tai 21 luvun 3 a §:n 4 momentista muuta johdu, ilman asiaa koskevaa uutta käsittelyä pantava täytäntöön Suomessa, jos asianomaisen sopimusvaltion tuomioistuimilla on vuoden 1992 vastuuleissopimuksen mukaan ollut oikeus ratkaista asia. Velvollisuutta panna täytäntöön ulkomaista tuomiota ei kuitenkaan ole, jos aluksen omistajan vastuumäärä siten ylitettäisiin.

Täytäntöönpanoa on haettava Helsingin hovioikeudelta ja hakemukseen on liitettävä:

1) tuomio alkuperäisenä tai asianomaisen viranomaisen oikeaksi todistamana jäljennöksenä;

2) sen valtion asianomaisen viranomaisen, jossa tuomio on annettu, antama selitys siitä,

että tuomio koskee vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen mukaista korvausta, että se on saanut lainvoiman ja että se voidaan panna täytäntöön sanotussa valtiossa; sekä

3) jos edellä mainitut asiakirjat on laadittu muulla kielellä kuin suomeksi tai ruotsiksi, viran puolesta oikeaksi todistettu suomennos tai ruotsinnos niistä.

Edellä 2 momentin 1 ja 2 kohdassa mainituissa asiakirjoissa tulee olla todistus siitä, että asiakirjan on antanut sellaisten asiakirjojen antamiseen oikeutettu viranomainen. Todistuksen antaa Suomen ulkomaan edustusto tai tuomion antaneen valtion ylin oikeushallinto-viranomainen.

Täytäntöönpanoa koskevaa hakemusta ei saa hyväksyä varaamatta vastapuolelle tilaisuutta antaa siitä vastineensa.

Jos hakemus hyväksytään, pannaan tuomio täytäntöön samalla tavoin kuin suomalaisen tuomioistuimen antama lainvoimainen tuomio, jollei korkein oikeus muutoksenhakemuksen perusteella toisin määrää.

7 §

Ulkomailla perustetun rajoitusrahaston vaikutus täytäntöönpanoon

Jos vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen mu-

Helsingissä 13 päivänä lokakuuta 1995

kainen rajoitusrahasto on perustettu toisessa sopimusvaltiossa siellä voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti ja jos aluksen omistajalla tai vakuutuksenantajalla, jota vastaan korvauskanne on nostettu suomalaisessa tuomioistuimessa, on oikeus rajoittaa vastuunsa, on tuomioistuimen määrättävä, että tuomio voidaan panna täytäntöön vasta sen jälkeen, kun asianomaisessa valtiossa on sen lainsäädännön mukaan ratkaistu rajoitusrahaston jakamista koskevat kysymykset.

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Niin kauan kuin öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta vuonna 1969 tehty kansainvälinen yleissopimus (SopS 80/80) on Suomen osalta voimassa, öljyvahingosta johtuvaan vastuuseen sovelletaan tämän lain säännösten lisäksi tai niiden asemesta aluksista aiheutuvista öljyvahingoista johtuvasta vastuusta annetun lain (401/80) säännöksiä, jollei aluksista aiheutuvista öljyvahingoista johtuvasta vastuusta annetun lain kumoamisesta annetussa laissa (422/96) toisin säädetä.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Liikenneministeri *Tuula Linnainmaa*

N:o 422

Laki**aluksista aiheutuvista öljyvahingoista johtuvasta vastuusta annetun lain kumoamisesta**

Annettu Helsingissä 13 päivänä lokakuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Tällä lailla kumotaan aluksista aiheutuvista öljyvahingoista johtuvasta vastuusta 30 päivänä toukokuuta 1980 annettu laki (401/80), jäljempänä öljyvahinkovastuulaki, siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Öljyvahinkovastuulain nojalla annetut asetukset jäävät kuitenkin edelleen voimaan, jollei lailla tai asetuksella toisin säädetä.

2 §

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädetävänä ajankohtana.

Niin kauan kuin öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta vuonna 1969 tehty kansainvälinen yleissopimus (SopS 80/80), jäljempänä vuoden 1969 vastuuyleissopimus, on Suomen osalta voimassa, öljyvahingosta johtuvaan vastuuseen sovelletaan merilain (674/94) säännösten lisäksi tai niiden asemesta edelleen öljyvahinkovastuulakia 3—5 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa ja niissä säädetyin edellytyksin.

Merilain ja öljyvahinkovastuulain säännöksiä sovelletaan 4 momentissa säädetyin edellytyksin, jos merilain 10 luvun 2 §:ssä tarkoitetun öljyvahingon aiheuttanut alus on rekisteröity:

1) sekä vuoden 1969 vastuuyleissopimukseen että merilain 10 luvun 1 §:n 8 kohdassa mainittuun yleissopimukseen, jäljempänä vuoden 1992 vastuuyleissopimus, liittyneessä valtiossa;

2) vuoden 1992 vastuuyleissopimukseen mutta ei vuoden 1969 vastuuyleissopimukseen liittyneessä valtiossa; taikka

3) muussa kuin vuoden 1969 vastuuyleissopimukseen tai vuoden 1992 vastuuyleissopimukseen liittyneessä valtiossa.

Korvausvelvollisuus 3 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa määräytyy öljyvahinkovastuulain mukaan. Siltä osin kuin vastuu öljyvahingosta ylittää öljyvahinkovastuulaissa säädetyn korvausvastuun tai vastuuta ei synny viimeksi mainitun lain perusteella, eikä korvausta ole voitu suorittaa täyteen määrään öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta ja öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamisesta tehtyjen kansainvälisten yleissopimusten eräiden määräysten hyväksymisestä sekä viimeksi mainitun yleissopimuksen soveltamisesta annetun lain (1097/80) perusteella, korvausvelvollisuus määräytyy merilain mukaan. Tällöin merilain 10 luvun 6 §:ssä tarkoitetun rajoitusrahaston tulee vastata sitä vastuumäärää, joka ylittää öljyvahinkovastuulain mukaisen korvausvelvollisuuden tai sitä vastuuta, jota viimeksi mainittu laki ei kata.

Jos alus on rekisteröity vuoden 1969 vastuuyleissopimukseen mutta ei vuoden 1992 vastuuyleissopimukseen liittyneessä valtiossa, sovelletaan öljyvahinkovastuulain säännöksiä.

Tapauksissa, joissa korvausvelvollisuus mää-

HE 26/95

YmVM 4/95

EV 47/95

2 460301A/59

räytyy öljyvahinkovastuulain mukaan, sovelletaan lisäksi tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita merilain 9 luvun 3 §:n 1 momentin ja 12 luvun 1 ja 2 §:n säännöksiä.

Helsingissä 13 päivänä lokakuuta 1995

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Liikenneministeri *Tuula Linnainmaa*

Asetus

merilain muuttamisesta annetun lain sekä aluksista aiheutuvista öljyvahingoista johtuvasta vastuusta annetun lain kumoamisesta annetun lain voimaantulosta

Annettu Helsingissä 14 päivänä kesäkuuta 1996

Liikenneministerin esittelystä säädetään:

1 §
Seuraavat lait tulevat voimaan 24 päivänä marraskuuta 1996:

1) merilain muuttamisesta 13 päivänä lokakuuta 1995 annettu laki (421/96); sekä

2) aluksista aiheutuvista öljyvahingoista johtuvasta vastuusta annetun lain kumoamisesta 13 päivänä lokakuuta 1995 annettu laki (422/96).

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 24 päivänä marraskuuta 1996.

Helsingissä 14 päivänä kesäkuuta 1996

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Liikenneministeri *Tuula Linnainmaa*

N:o 424

Laki

öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamista koskevan vuoden 1971 kansainvälisen yleissopimuksen muuttamisesta tehdyn vuoden 1992 pöytäkirjan eräiden määräysten hyväksymisestä ja soveltamisesta

Annettu Helsingissä 27 päivänä lokakuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Lontoossa 27 päivänä marraskuuta 1992 öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamista koskevan vuonna 1971 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen muuttamisesta vuonna 1992 tehdyn pöytäkirjan (SopS 42/96), jäljempänä *vuoden 1992 rahastoyleissopimus*, määräykset ovat, mikäli ne kuuluvat lainsäädännön alaan, voimassa niin kuin niistä on sovittu.

2 §

Määrän, jonka rahasto on maksanut korvauksena vuoden 1992 rahastoyleissopimuksen 4 artiklan nojalla, saa rahasto vaatia takaisin merilain 10 luvun 4 §:ssä (421/96) mainitulta henkilöltä vain siinä säädettyjen edellytysten täyttyessä. Muutoin rahasto saa vaatia takaisin maksetun korvauksen muulta kuin aluksen omistajalta tai tämän takaaajalta ainoastaan vakuutusopimuslain (132/33) 25 §:n 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa.

3 §

Öljyvahinkojen korvaamista koskeva kanne, joka vuoden 1992 rahastoyleissopimuksen 7 artiklan 1 tai 3 kappaleen nojalla voidaan nostaa suomalaisessa tuomioistuimessa on nostettava siinä tuomioistuimessa, joka on toimivaltainen käsittelemään öljyvahinkoa koskeva korvauskanne merilain 21 luvun 3 a §:n (421/96) mukaan.

4 §

Vuoden 1992 rahastoyleissopimuksen 7 artiklan 6 kappaleessa tarkoitettuun tiedonantoon on sovellettava, mitä oikeudenkäymiskäärin 11 luvussa (1056/91) säädetään tiedoksiantosta oikeudenkäynnistä.

5 §

Öljyvahingon korvaamista koskevan, vuoden 1992 rahastoyleissopimuksen 8 artiklan mukaisen tuomion täytäntöönpanoon sovelletaan, mitä merilain 22 luvun 6 §:ssä (421/96) säädetään.

6 §

Vuoden 1992 rahastoyleissopimuksen 4 ja 12 artiklan laskentayksiköllä tarkoitetaan Kansainvälisen valuuttarahaston määrittelemää erityistä nosto-oikeutta (*Special Drawing Right, SDR*).

7 §

Tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella.

8 §

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Niin kauan kuin kansainvälisen korvausrahaston perustamisesta tehty vuoden 1971 kansainvälinen yleissopimus (SopS 80/80) on Suomen osalta voimassa, öljyvahingosta johtuvaan vastuuseen sovelletaan tämän lain säännösten

HE 30/95

YmVM 5/95

EV 48/95

lisäksi tai niiden asemasta öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta ja öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamisesta tehtyjen kansainvälisten yleissopimusten eräiden määräysten hyväksymisestä sekä viimeksi mainitun yleissopimuksen soveltamisesta annettua lakia (1097/80), jollei öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta joh-

tuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta ja öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamisesta tehtyjen kansainvälisten yleissopimusten eräiden määräysten hyväksymisestä sekä viimeksi mainitun yleissopimuksen soveltamisesta annetun lain kumoamisesta annetussa laissa (427/96) toisin säädetä.

Helsingissä 27 päivänä lokakuuta 1995

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ulkoasiainministeri *Tarja Halonen*

N:o 425

Asetus

öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamista koskevan vuoden 1971 kansainvälisen yleissopimuksen muuttamisesta tehdyn vuoden 1992 pöytäkirjan voimaansaattamisesta sekä vuoden 1992 pöytäkirjan eräiden määräysten hyväksymisestä ja soveltamisesta annetun lain voimaantulosta

Annettu Helsingissä 14 päivänä kesäkuuta 1996

Ulkoasiainministerin esittelystä säädetään:

1 §

Lontoossa 27 päivänä marraskuuta 1992 öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamista koskevan vuoden 1971 kansainvälisen yleissopimuksen (SopS 80/80) muuttamisesta tehty vuoden 1992 pöytäkirja, jonka eräät määräykset on hyväksytty 27 päivänä lokakuuta 1995 annetulla, myös Ahvenanmaan maakuntapäivien osaltaan hyväksymällä lailla (424/96), ja jonka tasavallan presidentti on ratifioinut niin ikään 27 päivänä lokakuuta 1995 ja jota koskeva ratifioimiskirja on talletettu Kansainvälisen merenkulkujärjestön

(IMO) pääsihteerin huostaan 24 päivänä marraskuuta 1995, tulee voimaan 24 päivänä marraskuuta 1996 niin kuin siitä on sovittu.

2 §

Öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamista koskevan vuoden 1971 kansainvälisen yleissopimuksen muuttamisesta tehdyn vuoden 1992 pöytäkirjan eräiden määräysten hyväksymisestä ja soveltamisesta 27 päivänä lokakuuta 1995 annettu laki (424/96) ja tämä asetus tulevat voimaan 24 päivänä marraskuuta 1996.

Helsingissä 14 päivänä kesäkuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Ole Norrback*

(Sopimusteksti on julkaistu Suomen säädöskokoelman sopimussarjan n:o:ssa 42/96)

N:o 426

Asetus

öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta vuonna 1969 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen muuttamisesta tehdyn vuoden 1992 pöytäkirjan voimaansaattamisesta

Annettu Helsingissä 14 päivänä kesäkuuta 1996

Ulkoasiainministerin esittelystä säädetään:

1 §

Lontoossa 27 päivänä marraskuuta 1992 öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta vuonna 1969 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen (SopS 80/80) muuttamisesta tehty vuoden 1992 pöytäkirja, jonka tasavallan presidentti on hyväksynyt 3 päivänä marraskuuta 1995 ja jota koskeva hyväksymiskirja

on talletettu Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) pääsihteerin huostaan 24 päivänä marraskuuta 1995, tulee voimaan 24 päivänä marraskuuta 1996 niin kuin siitä on sovittu.

2 §

Tämä asetus tulee voimaan 24 päivänä marraskuuta 1996.

Helsingissä 14 päivänä kesäkuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Ole Norrback*

N:o 427

Laki

öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta ja öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamisesta tehtyjen kansainvälisten yleissopimusten eräiden määräysten hyväksymisestä sekä viimeksi mainitun yleissopimuksen soveltamisesta annetun lain kumoamisesta

Annettu Helsingissä 27 päivänä lokakuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Tällä lailla kumotaan öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta ja öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamisesta tehtyjen kansainvälisten yleissopimusten eräiden määräysten hyväksymisestä sekä viimeksi mainitun yleissopimuksen soveltamisesta annettu laki (1097/80), jäljempänä vanha rahastolaki.

2 §

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Niin kauan kuin kansainvälisen korvausrahaston perustamisesta tehty vuoden 1971 kansainvälinen yleissopimus (SopS 80/80) on Suomen osalta voimassa, öljyvahingosta johtuvaan vastuuseen sovelletaan kuitenkin öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamista koskevan vuoden 1971 kansainvälisen yleissopimuksen muuttamisesta tehdyn vuoden 1992 pöytäkirjan eräiden määräysten hyväksymisestä ja soveltamisesta annetun lain (424/96), jäljempänä uusi

rahastolaki, säännösten lisäksi tai niiden asemasta edelleen vanhaa rahastolakia 3 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa ja siinä säädettyin edellytyksin.

Edellä 2 momentissa tarkoitettua siirtymäkauden aikana uudessa rahastolaissa tarkoitettu kansainvälinen korvausrahasto on velvollinen maksamaan korvausta öljyvahingosta ainoastaan, jos siitä ei ole suoritettu täyttä korvausta aluksista aiheutuvista öljyvahingoista johtuvasta vastuusta annetun lain (401/80), jäljempänä öljyvahinkovastuulaki, mukaan tai vanhan rahastolain taikka merilain 10 luvun (421/96) säännösten mukaan. Öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamista koskevan vuoden 1971 kansainvälisen yleissopimuksen muuttamisesta tehdyn vuoden 1992 pöytäkirjan 4 artiklan mukaisen korvauksen suuruuden määrittämisessä on tällöin otettava huomioon ne korvausmäärät, jotka on suoritettu öljyvahinkovastuulain mukaan ja jotka on suoritettu tai olisi voitu suorittaa vanhan rahastolain mukaan.

Helsingissä 27 päivänä lokakuuta 1995

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ulkoasiainministeri *Tarja Halonen*

HE 30/95
YmVM 5/95
EV 48/95

N:o 428

Asetus

öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta ja öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamisesta tehtyjen kansainvälisten yleissopimusten eräiden määräysten hyväksymisestä sekä viimeksi mainitun yleissopimuksen soveltamisesta annetun lain kumoamisesta annetun lain voimaantulosta

Annettu Helsingissä 14 päivänä kesäkuuta 1996

Ulkoasiainministerin esittelystä säädetään:

1 §

Öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta ja öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamisesta tehtyjen kansainvälisten yleissopimusten eräiden määräysten hyväksymisestä sekä viimeksi mainitun yleissopimuksen soveltami-

sesta annetun lain (1097/80) kumoamisesta 27 päivänä lokakuuta 1995 annettu laki (427/96) tulee voimaan 24 päivänä marraskuuta 1996.

2 §

Tämä asetus tulee voimaan 24 päivänä marraskuuta 1996.

Helsingissä 14 päivänä kesäkuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Ole Norrback*